mast ühtegi süüd leidnud waid ausaks ja truiks tedda tunnud, sest päwast, kui ta neist ärrakargand, siit päwast sadik. Sepärrast lodan ma wissiste et ta söddimisses meile sureks kassuks saab olla, sest ta issi ja keik ta mehhed on tuggewad ja julged söamehhed. Agga Würstide melest ei maksand je könne middagi, nemmad said wägga kurjaks, ja ütlesid Akisile: Lasse se mees taggasi minna, et ta saab jälle omma paika, kus ülle sa tedda üllewatajaks olled pannud, et ta ei sa meiega sötta alla tulla. Mötle isse järrele, kui ta sõas meie wastaseks lähhäb, mis suurt kahjo ta meile woiks tehha. Ons ta siit sadik omma issanda wihha al olnud; siis on praego parras aeg ta kä, temmaga söbraks jälle saa, sest misga woiks ta ennast omma issanda melepärralisseks tehha parremal wisil, kui et ta meie ja meie meeste pead ta kätte sadab ja tedda aitab, meid mahhalöma. Et ta wahhu mees on, sedda teame kül, agga eks sa ei tea, et ta ennast nisuguseks keige ennamiste meie wasto on näitnud? Eks ta olle mitte se Tawet, kellest ta omma rahwas riddastikko wastastikko laulsid ja ütlesid: Saul on omma tuhhat ja Tawet omma küme tuhhat mahhalönud. Sepärrast sata tedda leriss ärraminnema.

Kui nüüd Akis ei woind ühtegi ennam parrata; siis kutsus ta Taweti ja ütles ta wasto: Ni tõeste, kui Jehowa ellab, sinna olled öiglane, ja se on mo melest hea, et sa minnoga olled leri tulnud, sest ma ei olli sust ühtegi kurja leidnud, sest päwast, kui sa mo jure tulid tännapäwani. Sepärrast nääsin minna heamelega, et sa mo jure leri jääksid; agga meide Würstide melest ei

Eesti Vanem Rahwa Kalender 1749, lk. 19